

Γεννημένος στο Βερολίνο το 1992, από μητέρα Γερμανίδα και Έλληνα πατέρα, ο Αλέξανδρος πέρασε τα σχολικά του χρόνια μοιρασμένος ανάμεσα στην Γερμανία και στην ιδιαίτερη πατρίδα του, την Νάξο, τόπο καταγωγής του πατέρα του. Μοιρασμένα και τα ακούσματα που ξεκίνησε να έχει από παιδί, μιας και μεγάλωνε ανάμεσα στην ροκ, ελληνική και ξένη, αλλά και την παραδοσιακή ελληνική μουσική.

Αυτό όμως που μονοπώλησε το ενδιαφέρον του, από τα πρώτα χρόνια της ζωής του, ήταν η κρητική λύρα. Με έναν έμφυτο ενθουσιασμό για το όργανο, ήδη από την ηλικία των επτά ετών, περνούσε το χρόνο του μιμούμενος μεγάλους λυράρηδες.

Με δύο ξύλα για λύρα και δοξάρι, ονειρευόταν κι έβαζε στόχο να γίνει ένας από αυτούς όταν μεγαλώσει.

Στα δώδεκα του χρόνια, πιάνει στα χέρια του την πρώτη του λύρα. Κι είναι τόσο η αγάπη και το πάθος του για αυτήν, που οι ώρες μελέτης είναι ατελείωτες καθημερινά. Μέχρι την ηλικία των δεκαεπτά ετών, πραγματοποιεί ζωντανές εμφανίσεις τόσο στο Βερολίνο όσο και σε διάφορα νησιά των Κυκλάδων, μένοντας πιστός στους ήχους της ελληνικής παράδοσης.

Τα 18α γενέθλιά του τον βρίσκουν στην Αθήνα να συνεργάζεται με μεγάλους νυχτερινούς χώρους διασκέδασης της πόλης, ξεσηκώνοντας τον κόσμο και μεταδίδοντάς του το πάθος του για την κρητική λύρα.

Σε ηλικία εικοσιτριών ετών, ο Αλέξανδρος πάει την λύρα του ένα βήμα παραπέρα μέσα από διασκευές και αυτοσχεδιασμούς σε γνωστά κομμάτια της ροκ, ποπ, έντεχνης και κλασικής μουσικής. Από τον Niccolò Paganini έως τον Michael Jackson και πίσω, οι πειραματισμοί είναι ατελείωτοι και κάθε εκτέλεση πάντα χαρακτηρίζεται από το πάθος του και την επιδεξιότητά του. Το 2016 έρχεται η συνεργασία με την Real Music, αλλά κι η γνωριμία με τον μαέστρο Δημήτρη Κεραμιδάκη. Την ίδια χρονιά, με μεράκι και με ιδιαίτερη αδυναμία στην κλασική μουσική, ο Αλέξανδρος διασκευάζει για πρώτη φορά την Πέμπτη

Συμφωνία του Ludwig van Beethoven, εξ ολοκλήρου παιγμένη με κρητική λύρα, προκαλώντας έκπληξη αλλά και αμέριστο θαυμασμό στο κοινό που τον ακούει.

Το Γενάρη του 2017, ο Αλέξανδρος συνεργάζεται με το συνθέτη Σταμάτη Σπανουδάκη, όπου το τραγούδι “Οι δρόμοι που δεν περπάτησες” “ντύνεται” από τους μαγικούς ήχους της λύρας του, οδηγώντας τους ακροατές σε ένα υπέροχο μουσικό ταξίδι. Με την δική του, μοναδική, τεχνική, τελειώνει το 2017 έχοντας δημιουργήσει μία σειρά από τέσσερις συνθέσεις, τους “Μοναχούς” 1, 2, 3 και 4, που ο ίδιος ονομάζει “Του Μοναχού ο Δρόμος”, αποδεικνύοντας τη μουσική του ιδιοφυΐα και το μέγεθος της δεξιοτεχνίας του. Οι 8 “Μοναχοί” συγκεντρώνονται και κυκλοφορούν τον Απρίλιο του 2019, δημιουργώντας το πρώτο του cd, με τίτλο “Του Μοναχού ο Δρόμος” από την δισκογραφική εταιρία Cretaphon.

Το 2020 κυκλοφόρησε ο δεύτερος προσωπικός του δίσκος με τίτλο "Crossover" και αργότερα συνεργάστηκε με το συνθέτη και καθηγητή στο Juilliard School of Music, New York, Dr. Alexander Liebermann, ο οποίος συνέθεσε για τον Αλέξανδρο Λύρα τη σύνθεση “The Festivities in Minos”.

Τον Μάρτιο του 2021 αναγνωρίζετε απο τον Γενικό μουσικό διευθυντή/Αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη ο οποίος του δίνει την ευκαιρία να δώσει μια συναυλία στο Πολιτιστικό Συνεδριακό Κέντρο Ηρακλείου η οποία πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία.

Τον Απρίλιο του 2021, ολοκληρώθηκε και ο τρίτος προσωπικός του δίσκος, με τίτλο “Λούριαν”, στο οποίο ο Αλέξανδρος Λύρα υπογράφει έντεκα κομμάτια, δικά του και συνεργατών του. Πάρα πολλές νέες συνεργασίες αναμένονται, καθώς και έργα που έχουν ήδη ξεκινήσει.

(Αυτός είναι ο Αλέξανδρος Λύρα. Μέσα από τα τόσα άρθρα, συνεργασίες, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές, αλλά κυρίως μέσα από τη δουλειά του, αποδεικνύει ότι όταν θέλεις κάτι πάρα πολύ, τότε μπορείς να το πετύχεις. Καταξιωμένοι άνθρωποι του χώρου της μουσικής κατατάσσουν το ταλέντο του στα επίπεδα των μεγαλύτερων συνθετών παγκοσμίως και πιστεύουν ότι μέσα από τον εναλλακτικό τρόπο της τεχνικής του, έχει δημιουργήσει τη δική του σχολή. Το κοινό του τον χαρακτηρίζει υπεράνθρωπο, μια μουσική ιδιοφυΐα, ένα ανθρώπινο θαύμα, που ήρθε να αλλάξει τον ρου της μουσικής ιστορίας. Εκείνος, ακούραστος, τελειομανής και μεθοδικός, με μια ταπεινότητα που σε αφοπλίζει, δηλώνει “νεκρός χωρίς την λύρα” του, μιας και μια μέρα χωρίς πρόβα, είναι έλλειψη οξυγόνου για την ψυχή του. Άρρηκτα συνδεδεμένος μαζί της,

με μια σχέση ζωής· γιατί ο Αλέξανδρος είναι η λύρα κι η λύρα ο Αλέξανδρος. Κι αυτό δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει.)

